

Czas jest krótki

Często narzekamy na brak czasu. Ciągłe mamy go za mało. Cieszymy się, gdy nam się uda wykonać coś w terminie, a jeszcze bardziej przed terminem. Gdy dzisiaj św. Paweł pisze, że *czas jest krótki*, to zapewne nie chce nas

poganiać. Nie mówi tego, byśmy czegoś w życiu nie opuścili, ale byśmy właściwie przeżywali nasze życie; w małżeństwie, gdy płaczymy lub przeżywamy chwile szczerzej radości, albo gdy używamy tego świata. Apostoł nie ma też zamiaru wywoływać w naszej duszy poczucia bezsensu istnienia w obliczu przemijalności tego świata, kruchości i przygodności istnienia, gdzie radość przeplata się ze smutkiem, cierpienie z używaniem życia. Św. Paweł uczy nas niezwykłej umiejętności, gdy pisze: *dla mnie bowiem żyć to Chrystus*. By w małżeństwie, w płaczu i w radości, w cierpieniu i w używaniu, gdy ktoś cię chwali albo kolejny raz obraża i znieważa, byś zawsze umiał w sercu powiedzieć: *dla mnie żyć to Chrystus*. Trzeba te słowa powtarzać w sercu wiele razy, codziennie, często w ciągu dnia, i znowu. Wtedy czas naszego życia, wypełniony różnymi zdarzeniami, miłymi i trudnymi, czasami nie do uniesienia, będzie wypełniony życiodajną łaską. Może się nie wydłuży, ale się wypełni wewnętrzną wolnością, jaką człowiekowi daje bezgraniczne zawierzenie siebie Panu Jezusowi, w każdym życiowym położeniu. Z Jezusem wszystko odnajduje swój sens.

[prob.]